

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6698

гр. София, 26.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в закрито заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

като разгледа дело номер **8263** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК – за допълване на съдебно решение в частта на разноските.

Образувано е по молба на жалбоподателя с искане за изменение на Решение № 883/09.01.2025г. по адм.дело № 8263/2020г. по описа на АССГ в частта на разноските, като се моли съда присъдената сума за юрисконсултско възнаграждение да бъде определена в съответствие с разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ.

В молбата се посочва, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК. Съгласно същата, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Твърди се, че разпоредбата на чл.161 ал.1 от ДОПК въвежда неоснователно привилегировано положение на администрацията.

Ответната страна е депозирала становище, в което излага подробни съображения за неоснователност на молбата.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на молителя и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е допустима – депозирана е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от страна с правен интерес.

Разгледана по същество, същата е частично основателна.

С Решение № 883/09.01.2025г. по адм.дело № 8263/2020г. по описа на АССГ, съдът е отхвърлил жалбата на жалбата на „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за публично държавно вземане № 175/20.07.2020 г. на Директора на Б. дирекция - Д. район, с който „Кариери за чакъл и пясък- България” ЕАД са задължени да платят сумата в размер на 846 739,73 (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин тридесет и девет лева и седемдесет и три стотинки), ведно със законната лихва за забава, представляваща такса за ползване на воден обект за изземване на напоени отложения от река Д. по Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29/19.08.2013 г., издадено от Изпълнителния директор на Агенцията за поддържане и проучване на р. Д. (ИАПГТД), като таксата е начислена за периода 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г., а начислената лихва за забава е за периода от 01. 04. 2018 г. до 20. 07. 2020 г. в размер на 198 058, 86 (сто деветдесет и осем хиляди петдесет и осем лева и осемдесет и шест стотинки).

Със същото решение, на основание чл.161 ал.1 от ДОПК, жалбоподателят е осъден да заплати на Б. дирекция - Д. район, сумата в размер на 122 293 /сто двадесет и две хиляди двеста деветдесет и три/ лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Производството по административно дело № 9604/2020 г. е проведено по реда на чл. 151 – 161 от ДОПК

Приложима е разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, а не Закона за правната помощ. Същата се явява специална по отношение на чл. 143, ал. 3 от АПК, поради което нормата на чл. 37 от Закона за правната помощ се явява неприложима. / В този см. Р №10/16г. на КС по кд №3/2016г.; Р №10572/2024г. на ВАС по адм.д.№4315/2024г., Р №4606/2023г. на ВАС по адм.д.№8284/2022г. и др./.

Видно от разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. В случая, с оглед изхода на делото, материалния интерес – 1 044 800 лева / от които главница –846 739,73 и лихви -198 058, 86/ , съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.7 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г./ дължимото юрисконсултско възнаграждение възлиза на 40 322 лева, а не както е приел съда в посоченото по-горе решение. Ето защо, последното следва да бъде изменено, като в тежест на жалбоподателя бъдат възложени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 40 322 лева.

Воден от горното и на основание чл.248, ал.1 ГПК във вр. с чл.143, ал.1 и чл.144 АПК, Административен съд София град,

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ Решение № 883/09.01.2025г. по адм.дело № 8263/2020г. по описа на АССГ в частта относно разноските, като

ОСЪЖДА „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Б.

дирекция - Д. район, сумата в размер на 40 322 лева /четиридесет хиляди триста двадесет и два лева/, представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: